

ทำดีจะได้ดีจริงหรือ?

7 หลักการความจริงที่ทุกคนควรรู้เกี่ยวกับการรอดจากนรก

หลักการที่ ๑

คนทำดีไม่ได้เป็นคนดีเสมอไป

“ทำดีได้ดี” เป็นคำคติพจน์ที่คนไทยรู้จักดี เป็นคำที่ทุกคนได้ฟังตั้งแต่เป็นเด็ก คำพูดนี้จึงเข้าไปถึงจิตใจจนเป็นหลักการและแนวทางชีวิต พอโตแล้วก็พูดให้ลูกหลานได้ฟังเพื่อว่าพวกเขาจะทำตาม ทุกคนก็อยากได้ดี คนส่วนมากจึงพยายามกระทำดี เพราะกลัวว่าถ้าไม่ทำดี ก็จะต้องได้รับเคราะห์ร้ายเข้ามา ด้วยเหตุนี้ คนหลายคนจะทำดี ไม่ใช่เพราะเขาเป็นคนดี แต่เพราะความกลัว ถ้าเราเป็นคนดีจริงๆ เราก็จะทำดีเพราะว่าเราเป็นคนดีอยู่แล้ว ไม่ใช่เพราะการที่เรากลัวว่าสิ่งไม่ดีจะเกิดขึ้นกับเรา

ถ้าดูลึกลงไปหน่อย เราจะเห็นว่า คนที่ดีจริงไม่ได้เป็นคนที่ “ทำดี” เท่านั้น แต่เป็นคนที่ทำดีเพราะมีความคิดที่ดีมาก่อน หลายคนทำความดีเพราะหวังค่าตอบแทน เช่น ชื่อเสียง เสียงปรบมือ คำเยินยอ หรือ เงินทอง และยังมีอีกหลายคนที่ยุบายทำดีเพราะเขาได้ทำความผิดบาปอะไรบางอย่าง (หรือหลายอย่าง!) ความรู้สึกผิดจึงกระตุ้นให้พวกเขาทำดี โดยหวังว่าการทำดีจะลบล้างความผิดนั้น มองดูคนนั้นจากภายนอกก็ดูน่าชื่นชม แต่มันเป็นการชื่นชมคนบาปที่กำลังทำความดีด้วยแรงจูงใจที่ผิด เราจึงสรุปได้ว่า คนที่ทำดี ไม่ใช่คนดีเสมอไป อย่างไรก็ตาม บางคนอาจสักว่าเขาทำความดีเพราะรู้ว่าตัวเองเป็นคนบาป ซึ่งการยอมรับว่าตัวเองเป็นคนบาปเป็นขั้นแรกในการหลุดพ้นจากบาปและผลของบาป

หลักการที่ ๒

ความดีของมนุษย์ไม่มีมาตรฐาน

ถ้าถามคนทั่วไปว่า “คุณคิดว่าคุณเป็นคนดี หรือคนเลว” บางคนจะบอกว่า “ฉันเป็นคนดี” บางคนอาจกลับตอบว่า “ฉันเป็นคนเลว” หรือ “ฉันเป็นคนดีบ้าง ไม่ดีบ้าง” ที่มันแปลกคือ คนที่ตอบว่า “ฉันเป็นคนดี” อาจคิดว่าเขาเป็นคนดีเพราะเขาไม่เคยดื่มเหล้า ไม่เคยสูบบุหรี่ หรือไม่เคยฆ่าใคร แต่เขายังชอบนินทา โกหก และอิจฉา คนแบบนี้ก็ชอบบอกว่า “ฉันไม่เคยทำร้ายใคร” แต่เพราะการที่ชอบนินทาเรื่องของคนอื่น เขาอาจเคยทำให้สามภรรยาทะเลาะเบาะแว้งกัน หรือทำให้คนอื่นๆ หนึ่งตงงาน หรือทำให้เขาต้องเสียโอกาสที่จะได้งานที่ดี เป็นต้น บางคนบอกว่า ถ้ากินอาหารเจทุกปีช่วงเทศกาลเจ จะได้บุญ

แน่ น่าจะขึ้นสวรรค์ได้ แต่คนอื่นจะบอกว่ายังไม่พอ ต้องกินเจทุกวัน ซึ่งคนพวกนี้จะสู้นับถือศาสนา เจน (Jain) ของอินเดียไม่ได้เลย เพราะศาสนา เจน เครื่องนี้มาก มีบางนิกายที่ไม่ยอมกินแม้แต่มันฝรั่งหรือผักใดๆ ที่ปลูกในดิน เพราะเกรงว่าจะทำลายบ้านของแมลงที่กำลังอาศัยอยู่ในรากของต้นผักนั้นๆ ! ในทางตรงข้ามยังมีคนในโลกนี้ที่เชื่อว่า ถ้ายึดเครื่องบินโดยสารและบังคับให้ฝูงชนตึกสูง ก็จะได้รับบำเหน็จเมื่อถึงสวรรค์ แค่นี้เราก็เห็นว่าแต่ละระบบความเชื่อ (ศาสนา) สอนไม่เหมือนกัน และขัดแย้งกันด้วย ขอเสริมอีกนิดหนึ่งว่า ศาสนาเจนยังมีนิกายหนึ่ง (ชื่อว่า ดิกัมบารา) ที่ผู้ศรัทธาต้องเปลือยกาย เพราะเห็นว่าการอาศัยสิ่งของ รวมถึงเสื้อผ้า จะก่อให้เกิดกิเลส ซึ่งขัดแย้งกับศาสนา อิสลามบางนิกายที่บังคับให้ผู้หญิงปิดบังแม้แต่ข้อเท้า เพราะเกรงว่าจะก่อให้เกิดกิเลสนั่นเอง!

แต่ละศาสนา นิกาย หรือ ลัทธิ มีกฎและข้อบังคับที่ถูกตั้งไว้เพื่อให้คนที่ศรัทธากระทำตามด้วยความหวังว่า ถ้าบรรลุได้ จะต้องได้ดี ในที่สุดก็คงจะเข้าสวรรค์ ในโลกนี้มีราวๆ เจ็ดพันล้านคนที่มีมาตรฐานความดีที่ไม่เหมือนกัน และมีร้อยแปด (ล้าน) ความคิดว่าจะต้องทำอะไรถึงจะขึ้นสวรรค์ได้ คำถามที่สำคัญคือ ใครถูก ใครผิด? มาตรฐานความดีที่แท้จริงอยู่ที่ไหน?

หลักการที่ ๓

พระเจ้าเท่านั้น มีมาตรฐานความดีที่สมบูรณ์แบบ

พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงสถิตอยู่สูงสุด และด้วยฤทธานุภาพของพระองค์ พระเจ้าทรงสร้างสวรรค์ จักรวาลโลก และธรรมชาติทุกสิ่ง รวมถึงมนุษย์ คุณอาจเชื่อในทฤษฎีของนักวิทยาศาสตร์บางคนที่สันนิษฐานว่า จักรวาลและธรรมชาติก่อเกิดจากการบังเอิญ และมนุษย์เราวิวัฒนาการมาจากสัตว์เซลล์เดียว แต่สามัญสำนึกได้บอกเราว่า สิ่งใดที่มีระบบระเบียบและความสมบูรณ์แบบไม่มีทางที่ก่อเกิดมาจากความวุ่นวาย เช่น ทฤษฎีการระเบิดครั้งใหญ่ (Big Bang Theory) ความสวยงามและความสมบูรณ์แบบที่เราเห็นในทุกๆ ระบบของธรรมชาติจำต้องมาจากความอัจฉริยะและฤทธานุภาพอันไม่จำกัดของพระเจ้า ไม่ใช่จากการบังเอิญ พระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งเป็นบันทึกพระคำของพระเจ้าตั้งแต่เมื่อ 3,500 กว่าปีที่แล้ว ได้ประกาศความจริงนี้ไว้ตั้งแต่ข้อแรกเลย

“ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลก” (พระธรรมปฐมกาล 1:1)

คุณอาจจะปฏิเสธที่จะเชื่อข้อนี้ แต่ถ้าคุณปฏิเสธพระคำของผู้ซึ่งทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และทรงประทานชีวิตและจิตใจแก่คุณ คุณจะไม่มีวันที่จะเข้าสวรรค์ได้ เพราะว่าพระองค์ทรงมีมาตรฐานที่สมบูรณ์แบบในทุกประการ มาตรฐานความดีของเจ้านั้นจำต้องปฏิเสธคนบาปไม่ให้เข้าสวรรค์ สวรรค์คือที่สำหรับผู้ที่ไม่มีบาปเท่านั้น ความดีของมนุษย์จะไม่มีความสมบูรณ์แบบตามมาตรฐานความดีของพระเจ้า ซึ่งพระเจ้า

ทรงประกาศแก่เราผ่านผู้เผยพระวจนะชื่อ อิชยาห์ ว่า “ข้าพระองค์ทุกคนได้กลายเป็นสิ่งสกปรก และการกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้นเหมือนผ้าเปื้อนเลือดประจำเดือน” (พระธรรมอิสยาห์ 64:4)

ในอีกเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์ไบเบิล พระเจ้าทรงตรัสว่า “ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย” (พระธรรมโรม 3:10) และ “ทุกคนกระทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า” (พระธรรมโรม 3:23)

หลักการที่ ๔

พระเจ้าเท่านั้น ที่จะช่วยให้ขึ้นสวรรค์ได้

“ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” เป็นคำคติพจน์อีกคำหนึ่งที่คนไทยมักจะได้ยินตั้งแต่เกิด ข้อนี้อาจเป็นจริงในบางเรื่อง แต่หากคุณอยากขึ้นสวรรค์ คุณจำเป็นต้องอาศัยความช่วยเหลือจากพระเจ้าเท่านั้น เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างสวรรค์ และมาตรฐานอันชอบธรรมของพระเจ้าไม่สามารถอนุญาตคนบาปให้เข้าสวรรค์ได้ สวรรค์เป็นที่ ๆ บริสุทธิ มีแต่ผู้บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะสามารถเข้าไปได้

ในย่อหน้าที่ผ่านมา คุณได้อ่านว่าพระเจ้าทรงชอบธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ และทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระคัมภีร์ของพระเจ้า (หรือที่คนทั่วโลกมักจะเรียกว่า “ไบเบิล” ซึ่งมาจากภาษากรีกสมัยโบราณ และมีความหมายว่า “หนังสือ”) ได้สอนผู้เรียนถึงพระลักษณะของพระเจ้าอีกหลายอย่าง อีกหนึ่งในพระลักษณะของพระเจ้าคือ “ความรัก”

“พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (พระธรรม 1 ยอห์น 4:8ข)

พระเจ้าทรงรักและห่วงใยมนุษย์ทุกคน พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้มนุษย์คนใดคนหนึ่งทนทุกข์ทรมานในบึงไฟนรก

“[พระเจ้า] ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย” (พระธรรม 2 เปโตร 3:9)

พระองค์ทรงรักทุกคน และทรงปรารถนาให้ทุกคนมีชีวิตนิรันดร์กับพระองค์บนสวรรค์ ดังนั้น พระองค์ทรงเปิดหนทางให้เราเข้าสวรรค์ โดยทรงประทานพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้าพระบิดาให้เข้ามาในโลกนี้เพื่อได้รับการพิพากษาลงโทษบาปแทนมนุษย์ทุกคน

“พระเจ้าทรงรักโลก [มนุษย์ทุกคนในประวัติศาสตร์] จนได้ทรงประทานพระบุตรของพระองค์ ผู้ทรงบังเกิดอย่างมี เอกลักษณะเฉพาะ [คำนี้ถึงถึงการที่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า และทรงบังเกิดเป็น

มนุษย์จากหญิงพรหมจารีย์] เพื่อว่า ทุกคนที่เชื่อในพระองค์ [เชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงไถ่บาปให้เรา] จะไม่พินาศ [ในบึงไฟนรก] แต่มีชีวิตนิรันดร์ [บนสวรรค์]” (พระธรรมยอห์น 3:16)

“พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์ [ทรงรับการพิพากษาลงโทษที่ไม่กางเขน] แทนเรา” (พระธรรมโรม 5:8)

เมื่อพระเยซูคริสต์ได้ทรงพระชนม์ 33 ปีนโลก กลุ่มคนที่เกลียดพระเยซูได้กล่าวหาว่าพระเยซูเป็นผู้ทรยศชาติ และทรงดูหมิ่นศาสนายูดายของคนยิวเพราะอ้างว่าเป็นบุตรของพระเจ้าและเป็นพระเมสสิยาห์ (กษัตริย์ที่มาจากพระเจ้าตามพระสัญญา) พระองค์จึงถูกตรึงไว้ที่ไม้กางเขน เป็นวิธีการประหารชีวิตอย่างทรมาณของสมัยนั้น การนี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงทราบตั้งแต่อดีตกาล และเป็นไปตามแผนการของพระเจ้า ตั้งแต่ 700 ปีก่อนที่พระเยซูเสด็จมา อิสยาห์ เขียนถึงพระเยซูว่า

“แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความละเมิดของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะความบาปของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายปลอดภัยนั้นตกแก่ท่าน ที่ต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี เราทุกคนได้เจ็บไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเจ้าผู้เป็นเจ้า [พระเจ้าพระบิดา] ทรงวางลงบนท่านซึ่งความชั่วช้าของเราทุกคน” [พระธรรมอิสยาห์ 53:5-6]

มีสาวกของพระคริสต์ (ชื่อเปโตร) ได้เขียนถึงพระคริสต์ว่า

“พระองค์เอง ได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ไม้กางเขน”

(พระธรรม 1 เปโตร 2:24)

และมีสาวกอีกท่านหนึ่ง ได้เขียนไว้ว่า

“พระองค์ทรงเป็นผู้ปล้ำพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลายเพราะบาปของเรา และไม่ใช้แต่บาปของเราพวกเดียว แต่บาปของมนุษย์ทั้งปวงในโลกด้วย” (1 ยอห์น 2:2)

หลักการที่ ๕

คนที่วางใจเชื่อพระเจ้าจะรอดจากนรก

ทุกคนมีความเชื่อ ความเชื่อนั้นคือ การที่เราเลือกไว้วางใจสิ่งใด หรือในผู้ใด หรือในการสั่งสอนของ คนๆ หนึ่ง หลายคนเชื่อในทฤษฎีที่มนุษย์ได้วิวัฒนาการมาจากสัตว์เซลล์เดียว หรือในทฤษฎีการระเบิดครั้งใหญ่ เพราะเขาไว้วางใจในการสอนของนักวิทยาศาสตร์ บางคนอาจเชื่อว่านักการเมืองคน

หนึ่งจะนำผลดีมาถึงเขาและสังคมจึงได้แสดงความไว้วางใจในคนนั้นด้วยการออกเสียงโหวตเลือกเขา ในเรื่องการขึ้นสวรรค์ เรามักจะเชื่อคุณพ่อ คุณแม่ คุณครู หรือผู้สอนศาสนา ซึ่งส่วนใหญ่ก็สอนตามระบบศาสนาหรือแนวคิดที่ว่า “ทำดี ก็จะได้ขึ้นสวรรค์” แต่เราควรคิดว่า ถ้าหากจะหาทางขึ้นสวรรค์ เราน่าจะเลือกที่จะวางใจเชื่อในคำชี้แนะของผู้ที่ได้มาจากสวรรค์มากกว่าคนที่ไม่เคยไปมาก่อน

“ท่านที่ลงมาจากสวรรค์ คือบุตรมนุษย์ผู้ทรงสถิตในสวรรค์นั้น” (ยอห์น 3:13ข)

“พระเยซูคริสต์ตรัสแก่เขาว่า ‘เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา’ ” (ยอห์น 14:6)

พระคัมภีร์ไบเบิลสอนว่า จะขึ้นสวรรค์ก็ต้องเชื่อวางใจในพระเจ้าและพระราชกิจซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้เรา พระเจ้าทรงประทานความรอดนิรันดร์แก่เราเป็นของขวัญ ซึ่งเราจะต้องรับด้วยความเชื่อเท่านั้น ไม่ใช่ด้วยความพยายามทำดี นี่แหละ คือ พระคุณพระเจ้า

“ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช่โดยตัวท่านทั้งหลายกระทำเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้ ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้” (พระธรรมเอเฟซัส 2:8,9)

พระคัมภีร์ไบเบิลได้บอกเราว่า ตั้งแต่เริ่มแรกการทรงสร้างมนุษย์ (คือ อาดัม และ เอวา) พระเจ้าทรงประทานโอกาสแก่มนุษย์ทุกคนให้รู้ความจริง ว่าจะมีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาจากพระเจ้าเพื่อช่วยให้พ้นจากบาป (นามว่า เยชู แปลว่า “ผู้ช่วยให้รอด”) พระเจ้าได้ทรงประกาศโดยตลอดว่า ใครที่เชื่อในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะได้รับความชอบธรรมอันสมบูรณ์แบบจากพระเจ้า การได้รับความชอบธรรมจากพระเจ้ากระทำให้นับบาปกลายเป็นคนชอบธรรมในสายตาของพระเจ้าในทันที พระคัมภีร์ได้พูดถึงผู้ชายคนหนึ่ง ชื่อ อับราฮัม ซึ่งมีชีวิตอยู่ 2,000 กว่าปีก่อนที่พระเยซู คริสต์จะเสด็จมาว่า

“ท่าน (อับราฮัม) เชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า (พระเยซู คริสต์) และพระองค์ (พระเจ้าพระบิดา) ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน” (พระธรรมปฐมกาล 15:6, เขียนประมาณปี 1,440 ก่อนคริสตกาล)

หลังจากที่พระเยซูคริสต์ถูกตรึงที่ไม้กางเขน ได้รับการพิพากษาลงโทษสำหรับบาปของมนุษย์ทุกคน ได้สิ้นพระชนม์ที่ไม้กางเขนนั้น ได้ทรงเป็นขึ้นจากความตายในวันที่ 3 แล้วเสด็จกลับสู่สวรรค์ในวันที่ 50 หลังจากเป็นขึ้นจากความตาย อัครสาวกของพระคริสต์คนหนึ่ง ชื่อ เปาโล ได้ใช้อับราฮัมเป็นตัวอย่างของคนที่ได้รับ ความชอบธรรมจากพระเจ้าเพราะความเชื่อในพันธกิจการไถ่บาปของพระเยซู คริสต์ที่ไม้กางเขน

“ด้วยว่าพระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า `อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และพระองค์ [พระเจ้าพระบิดา] ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน” (พระธรรมโรม 4:3, เขียนไม่เกิน 30 ปีหลังจากที่พระคริสต์ทรงเสด็จกลับสวรรค์)

หลักการที่ ๖

คุณเป็นคนที่ตัดสินใจว่าคุณจะขึ้นสวรรค์ หรือจะตกนรก!

พระเจ้าทรงกระทำทุกสิ่งให้คุณ พระเยซูคริสต์ได้รับการพิพากษาลงโทษสำหรับบาปทุกประการของคุณเกือบ 2,000 ปีที่แล้ว ตอนนี้เหลือเพียงเรื่องเดียวเพื่อที่คุณจะเข้าสวรรค์หลังจากที่คุณต้องไปจากโลกนี้ คุณยังต้องทำการตัดสินใจว่า “ฉันเชื่อเรื่องนี้หรือไม่?” เช่นเดียวกับการมีคนยื่นของขวัญให้คุณ คุณก็ต้องยื่นมือมารับ มันมาถึงจะเป็นของคุณได้ ถ้าคุณปฏิเสธของขวัญซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้คุณ พระองค์ไม่สามารถประทานความชอบธรรมอันสมบูรณ์แบบให้คุณ คือ “ความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งทรงประทานโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์สำหรับทุกคนและแก่ทุกคนที่เชื่อ” (พระธรรมโรม 3:22)

“ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษาลงโทษ แต่ผู้ที่มีได้เชื่อก็ต้องถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว เพราะเขามีได้เชื่อในพระนามพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระเจ้า” (พระธรรมยอห์น 3:18)

ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา” (พระธรรมยอห์น 3:36)

ขอย้ำอีกครั้งว่า พระเจ้าทรงรักคุณ และทรงกระทำทุกสิ่งเพื่อคุณจะมีชีวิตนิรันดร์กับพระองค์บนสวรรค์ได้ แต่คุณยอมรับว่าคุณเป็นคนบาปที่ไม่สามารถนำตัวเองเข้าสวรรค์ได้ และยอมรับว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณ โดยได้รับการพิพากษาลงโทษบาปแทนคุณ คุณไม่มีวันตกนรกแน่!

“จงเชื่อในพระเยซู แล้วท่านจะรอด” (พระธรรมกิจการ 16:31)

หลักการที่ ๗

คนที่สำนึกในพระคุณของพระเจ้า จะไม่ทำดีเพราะหวังสิ่งที่ดี แต่เพราะว่าได้สิ่งที่ดีมาแล้ว

ถ้าหากคุณสามารถเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้ว คุณได้รับชีวิตนิรันดร์ คุณได้พ้นจากการพิพากษาลงโทษนิรันดร์ในบึงไฟนรก และคุณเป็นลูกของพระเจ้าตลอดนิรันดร์ คุณได้รับสิ่งเหล่านี้ (และสิทธิพิเศษอีกหลายอย่าง) ด้วยพระคุณเพราะว่าคุณได้ตัดสินใจเชื่อในพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่เพราะความพยายามที่จะ

เป็นคนดี ปกติแล้ว คนที่มั่นใจว่าตนได้รอดจากนรกแล้วก็จะสำนึกในพระคุณ แล้วมีความต้องการที่จะรู้จักพระเจ้าและแผนการของพระองค์

วิธีเดียวที่คุณจะรู้จักพระเจ้าได้คือผ่านการศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งเป็นการบันทึกความคิดของพระเจ้า (พระธรรม 1 โครินธ์ 2:16) พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมผู้สอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ให้คุณ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะทรงช่วยคุณให้เข้าใจถึงทุกสิ่งที่อยู่ในพระคัมภีร์ (พระธรรมยอห์น 14:26) เช่น พระเจ้าทรงเป็นใคร? พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า หรือเป็นมนุษย์? สวรรค์เป็นอย่างไรบ้าง? พระเจ้าต้องการให้ฉันทำอะไร? และ ฉันจะมีความสุขในโลกที่เลวทรามนี้ได้อย่างไร? อีกสิ่งหนึ่งที่พระเจ้าต้องการสอนคุณคือ วิธีการจัดการกับบาปส่วนตัวในชีวิตของคุณ ไม่ใช่เพื่อว่าคุณจะได้รับอนุญาตให้เข้าสวรรค์ (เพราะคุณจะสามารถเข้าได้อยู่แล้ว!) แต่เพราะพระเจ้าทรงปรารถนาให้ลูกของพระองค์มีชีวิตที่บริสุทธิ์ เหมือนที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์

ถ้าคุณสำนึกในพระคุณ คุณก็จะเกิดความสนใจในพระคำของพระองค์ หากคุณสามารถเรียนพระคัมภีร์ไบเบิลผ่านผู้สอนพระคัมภีร์ที่มีคุณสมบัติ คุณจะได้เรียนรู้ถึงหลักการของพระเจ้าซึ่งจะสอนให้คุณเป็นคนดี ในที่สุด ถ้าคุณเดินตามทางของพระเจ้า คุณก็จะกลายเป็นคนดี ไม่ใช่เพราะหวังสิ่งที่ดี แต่เพราะว่าคุณได้รับสิ่งที่ดีที่สุดมาแล้ว

พระสัญญาจากพระเจ้าซึ่งให้คุณมั่นใจได้ว่าความเชื่อในพระคริสต์ทำให้คุณขึ้นสวรรค์ได้

“ถ้าผู้ใดฟังคำของเรา (พระเยซูคริสต์) และวางใจในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา (พระบิดา) ผู้นั้นมีชีวิตนิรันดร์และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” (ยอห์น 5:24)

“เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต ผู้ที่วางใจในเรา (พระเยซูกำลังตรัส) นั้นถึงแม้ว่าเขาตายแล้วก็ยังมีชีวิตอีก และทุกคนที่มีชีวิตและวางใจในเราจะไม่ตายเลย” (ยอห์น 11:25-26ก)

“เหตุฉะนั้นการลงโทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:1ก)

“เพราะว่า ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระคริสต์” (พระธรรมกาลาเทีย 3:26)

“พระเยโฮวาห์ [หมายถึงพระเยซูคริสต์] เป็นศิลา ป้อมปราการ และผู้ช่วยให้พ้นของข้าพระองค์ เป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ เป็นกำลังของข้าพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์จะวางใจในพระองค์ เป็นตั้ง เป็นเขาแห่งความรอดของข้าพระองค์ เป็นที่กำบังเข้มแข็งของข้าพระองค์” (สดุดี 18:2)

“ตะวันออกไกลจากตะวันตกเท่าใด พระองค์ทรงปลดการละเมิดของเราจากเราไปไกลเท่านั้น”
(สดุดี 103:12)

ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านเถิด

เอเมน